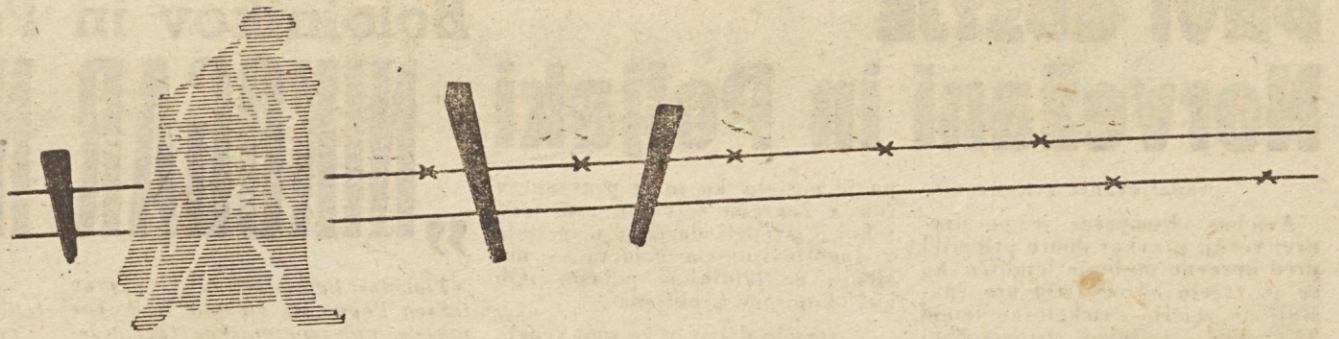

POHOD

ob žici okupirane Ljubljane

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

CENA 20 DIN

SLOVENSKI ŠPORTNI LIST

POLET

LJUBLJANA, 6. MAJA 1961

POSEBNA IZDAJA

PRVI GOSTJE Norvežani in Poljaki

Presenečenje na zagrebškem letališču — Poljaki in Norvežani zatrjujejo, da so z velikim veseljem prišli na to manifestativno športno prireditev v Ljubljano

ZE V SREDO POPOLDNE SO PREDSTAVNIKI ODBORA ZA POHOD »OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE« NA LETALIŠČU PRICAKOVALI PRIHOD PRVE EKIPJE, KI JE BILA NAJAVLJENA — REPREZENTANCE MESTA KAIRA, A JE NISO PRICAKALI NAMESTO TEKMOVALCEV JE PRISLO OBVESTILO, DA ZARADI NEKIH ZADRŽKOV IN FORMALNOSTI REPREZENTANCA KAIRA NI MOGLA PRAVOCASNO NA POT.

NASLEDNJA EKIPA PREDSTAVNIKOV ODBORA JE ODPOTOVALA V ČETRTEK POPOLDNE V ZAGREB, DA BI SPREJELA NORVEŽANE IN POLJAKE.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Odlična atletika v Ljubljani

Letošnji pohod bo imel dve centralni prizorišči: Trg revolucije dopoldan ko bo tam cilj za vse skupine pohoda in Centralni stadion ob Titovi cesti popoldne kot prizorišče prihoda na cilj štate, malega maratona in velikega atletskega tekmovanja. Atletska zveza Slovenije se je potrudila pripraviti lepo tekmovanje. Najprej je bila v dogovoru z Beogradom in Zagrebom za trobojni mestnih reprezentanc Zagreb—Beograd—Ljubljana. Zal pa sta oba partnerja iz precej nerazumljivih razlogov udeležbo odpovedala. Zato so se morali odločiti za miting, ki naj bi v nekaj zanimivih panogah združil vso slovensko elito in

se nekatere tekmovalce iz drugih republik. Končne startne liste seveda ob izidu Poleta še nimamo, zato se lahko ustavimo le bolj pri povabilih. Če se bodo klubi oziroma tekmovalci odzvali pozivu, bomo videli naslednjo zasedbo: 100 m Lörger, Kolnik, Gluk, Muc, Srnovrtnik, Korošec; 400 m Stanovnik, Snajder, Bosnar, Pilgram, Vučer, Stiglmajer; 110 m ovire Lörger, Brodnik, Sluga, Kovač, Vucelič, Zunec; švedska štafeta Olimpija — Svoboda, Ljubljana, Kladi-var, Branik, Mladost, Dinamo; palica Brodnik, Lešek, Rojko, Oman; kopje Pavlovič, Miletič, Kastelic, Spilar, Vajdič; ženske — 100 m Sikovec, Kramarič,

Bolotnikov in Popov med zbiralci avtogramov

V. PARTIZANSKI POHOD OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE ZA LETO 1961

Glavno mesto Slovenije — Ljubljana pozdravlja nad 12.000 udeležencev najbolj množične športne in hkrati politične manifestacije, ki ima letos ob 20-letnici ljudske vstaje še poseben pomen.

Jutrišnji pohod — že peti zaporedoma — simbolizira boj in hotenje z žico ograjenega mesta, ki ga okupator nikoli niti za hip ni spravil na kolena.

Spet bo okolica Ljubljane pričala boja, tokrat športnega, obenem pa bodo oživel spomini na slavno dobo odpora in osvoboditve. Med udeleženci tudi ne bo manjkalo ljudi, ki so v tistem času hodili po teh poteh z nabitimi puškami, še več pa bo mladih, ki poznajo ta del naše bližnje zgodovine le iz pripovedovanja.

Letos pozdravljamo na našem slavlju tudi udeležence iz Poljske, ZAR, Sovjetske zveze, Anglije, Norveške in Finske, kar bo dalo poseben poudarek prireditvi — štafetnemu teku mestnih reprezentanc in malemu maratonu od Kamnika do Ljubljane, ki je letos prvič vključen v prireditev.

Med gledalci prav gotovo ne bodo samo tisti, ki jih zanima športni boj, marveč bodo Ljubljančani množično pozdravili na tisoče nastopajočih.

Spored prireditev

Pohoda ob žici okupirane Ljubljane 1961

Nedelja dopoldne:

Tekmovalni pohod moških, start ob 6. uri do 7. ure pri spomeniku ob Titovi cesti, cilj ob 7. uri dalje na Trgu revolucije;

Tekmovalni pohod žensk, start ob 6. uri do 7. ure v Tolstojevi ulici, cilj ob 7. uri dalje na Trgu revolucije;

Množični partizanski marš, start ob 7.30 do 10.30 pri spomeniku ob Titovi cesti, cilj ob 9. uri dalje na Trgu revolucije;

Nedelja popoldne:

Atletski miting najboljših jugoslovanskih atletov na osrednjem stadionu ob Titovi cesti, pričetek ob 16.45;

Štafeta 5 x 2000 m srednješolskih in vajenskih ekip, start ob 16. uri pri Podmornici na Viču, cilj ob 16.30 na osrednjem stadionu;

Mali maraton na 25 km, start ob 17. uri v Kamniku, cilj ob 18.15 na osrednjem stadionu;

Štafeta moških reprezentanc, start ob 17. uri na Urhu, cilj ob 18. uri na osrednjem stadionu;

Štafeta 5 x 2000 m ženskih mestnih reprezentanc, start ob 17.20 pri Podmornici na Viču, cilj ob 17.45 na osrednjem stadionu;

Zaključna slovesnost pohoda ob 18.30 uri na osrednjem stadionu.

PRVI GOSTJE Norvežani in Poljaki

(Nadaljevanje s t. strani)

Avtobus »Kompass« je po dveurni vožnji pravkar dobro pripeljal pred upravno poslopje letališča, ko se je začelo okrog 18.30 ure spuščati na zemljo dvomotorno letalo JAT. Med številnimi izstopajočimi potniki smo kaj kmalu spoznali naše goste, saj so bili po večini opremljeni s športnimi torbicami in to je bil nekakšen spoznavni znak, da smo obe skupini lahko pozdravili. Gostje z daljnega Osla in Varšave so bili zelo prijetno presenečeni ker sprejema v takšni obliki niso pričakovali. Še večje presenečenje

pa je nastalo, ko so se pravzaprav šele v Zagrebu seznanili tudi med seboj in zvedeli, da ju je pripeljala v Jugoslavijo ista namera — nastopiti na letošnjem pohodu »Ob žici okupirane Ljubljane«.

Ni trajalo dolgo in že smo vedeli, kdo je maratonec Gugala, kdo najboljši tekmovalce varšavske štafete Owczarek, predstavil se nam je eden najboljših norveških tekačev Stamnes in, ko so bile opravljene vse uradne obmejne ter carinske formalnosti, smo sedli v »Kompass« avtobus ter se odpeljali proti Ljubljani.

To je res prelepa pokrajina

V Zagrebu so že zagorele luči, ko smo zapeljali z letališča po nekaj kilometrih na avto cesto Zagreb—Ljubljana. Bil je sicer že precej pozen mrak, a vendar so naši gostje z zanimanjem opazovali okolico ter bili navdušeni nad lepo pokrajino, zlasti pa nad moderno zgrajeno avto cesto. Takoj so načeli različna vprašanja o naši domovini, zanimalo jih je, koliko kilometrov je do

morja, kje je svetovnoznana Planica, kakšne so zgodovinske zanimivosti, predvsem pa so vpraševali mnogo o narodnoosvobodilnem boju jugoslovanskih narodov.

V avtobusu je zavladalo kaj hitro prijetno vzdušje, vedri Norvežani pa so ga še povečali s svojim petjem, ki je trajalo vse do prihoda v Ljubljano.

„Druži nas narodnoosvobodilna borba“

Došli gostje so imeli za seboj utrudljivo potovanje, saj sta bili obe skupini na poti že od srede zjutraj, in bili sta zares potrebni okrepcila. Zato smo se med potjo ustavili v lepo urejeni restavraciji na gradu Otočec pri Novem mestu. Naše potnike je prevzel pogled na razsvetljeni Otočec in razpoloženje se je še povečalo. Z njimi smo naredili kratek sprehod okoli gradu, ob bregu temne Krke, nato pa v jedilnico in razpletel se je živahen pogovor.

Povsem razumljivo nas je zanimalo, kako i Norvežani i Poljaki gledajo na pohod »Ob žici okupirane Ljubljane«, s kakšnimi občutki so sprejeli povabilo za udeležbo in če so kaj seznanjeni z našim narodnoosvobodilnim pokretom. Po pravici povedano, bili smo presenečeni. Kar sami so nam pripovedovali, da so spremljali narodnoosvobodilno borbo Jugoslovancev in občudovali neuklonljivo borbenost našega ljudstva, zato pa so s tem večjim veseljem prispeli v Ljubljano.

»Ko smo zvedeli za pohod ob žici, smo se zanj pozanimali,« nam je dejal vodja ekipe Osla G. Haffner, podpredsednik norveške Atletske zveze in predsednik Solskega sveta mesta Osla. »Ko pa smo prejeli povabilo, nas je to še posebej razveselilo. Priznam, da vsi ljudje neradi mislimo na hude čase, prebite v vojni, pod peto okupatorjev. Toda včasih je prav dobro, da se spomnimo tudi na to in da s takšnimi manifestacijami, kot je vaš pohod, obnovimo spomine na junašva borcev za svobodo. Tudi naš narod se je boril proti okupatorju in prav to nas z vami tesno druži.«

To nam je povedal, ko je istočasno izrazil prijetno začudenje nad

Želje in pričakovanja

Člane obeh ekip, predvsem pa njihove vodje, smo vprašali, kaj pričakujejo v tekmovalni štafeti, kakšnih rezultatov se nadejajo in podobno. V odgovor so nas vprašali oni, v kakšnih sestavah nastopajo ostale ekipe, predvsem Rusi. Ko smo jim pokazali startne liste, so se kar zamislili ob imenih Bolotnikov, Vorobjev, Artinjuk, Zaharov in dejali:

»Konkurenca je premočna. Zmagali bodo Rusi. Mi pa se hočemo boriti za čim boljše uvrstitev. Naši tekmovalci so mladi, s tem pa seveda nikakor ni rečeno, da so slabi. Več pa vam iz taktičnih razlogov zares ne moremo povedati.«

V Ljubljani spet prisrčno

Vožnja od Otočca do Ljubljane je kaj hitro minila in že smo se zapeljali po Karlovski cesti skozi razsvetljeni predor pod Gradom, ki so ga gostje z zanimanjem občudovali. Še pot čez Tromostovje, Trg Revolucije na novo urejeno Titovo cesto in ustavili smo se pri Turist hotelu. Tu jih je čakalo prijetno presenečenje, ko so jih znova pozdravili zastopniki Odbora za pohod, dekleta pa so jim izročila šopke najljubov in spominske značke pohoda.

pokrajinami naše domovine, vsi pa so bili nekoliko presenečeni nad toplim vremenom, ker je pri njih za zdaj še komaj porajajoča se pomlad.

Zanimiv je bil tudi razgovor z vodjo ekipe Varšave G. Pieszewiczem ki je član upravnega odbora poljske Atletske zveze, doma iz Varšave, po poklicu pa upodabljači umetnik-grafik. Star je 39 let in je bil do leta 1947 aktivni športnik, odbojkar in košarkar. Navsezadnje je zanimivo, da se je kot funkcionar vključil prav v drugo panogo, v atletiko.

»Kakšni so vaši vtisi ob prihodu v Jugoslavijo?« smo ga vprašali.

— Prvič sem v Jugoslaviji in takoj moram povedati, da sem zelo ugodno presenečen nad vašo gostoljubnostjo. Zelo me zanima Slovenija, o kateri sem že dosti slišal, še posebej pa bi jaz in naši tekmovalci radi videli vašo divno Postojnsko jamo in Jadransko morje. —

Ko smo mu povedali, da bo vsem inženjskim gostom omogočeno videti lepote naše ožje domovine, in ko je to sporočil še svojim tekmovalcem, so bili navdušeni.

G. Pieszewicz je bil sam partizan ter je sodeloval v narodnoosvobodilni borbi tedaj, ko so partizanski odredi s pomočjo Rdeče armije osvobajali Varšavo. Na vprašanje, kako so njegovi tekmovalci sprejeli odločitev glede nastopa v Ljubljani, je dejal:

»Vsi so še mladi in večina še ni bila pri vas. Povem pa naj, da nas je patriotizem privedel do tega, da se udeležimo pohoda, ker je tudi naš narod preživel težke čase pod okupatorjem.«

Poljaki so nam še povedali, da je njihova največja želja predstaviti se slovenskim gledalcem, da pri njih običajno štafete ne tečejo po ulicah in da jih zanima, kako jim bo ustrezal ta način teka. Največ računajo na Owczareka, Norvežani pa na Stamnesa, ki sta oba še mlada perspektivna tekmovalca. Nasploh je Owczarek velika poljska nada za nastop na olimpiadi v Tokiju.

Po kratkem počitku že na delo

Pozno v noč je bila zaključena večerja, vodje ekip pa so se že zanimali, kakšen je program bivanja, kakšne so možnosti za treninge, radi bi si ogledali tekmovalno progo in tudi to je bilo urejeno. Poljaki so trenirali že v petek dopoldne in spet popoldne, medtem ko so Norvežani odločili za lažji trening. Dokaj kratkemu počitku je torej že sledilo njihovo delo in lahko rečemo, da so gostje iz Varšave in Osla takoj zaživeli v tekmovalnem vzdušju, ki se je začelo porajati tik pred dnevom osrednje prireditve. Prve lastovke z daljnega Severa so bile torej dobre znaničke za uspeh letošnjega pohoda.

Bolotnikov in Popov:

„NIKO GAR NE PODCENJUJEMO!“

Plavalasi Bolotnikov in skoraj prav takšen Popov sta živalne, prikupne narave, nič »zvezdniško« razpoložena, očitno skromna, kljub mnogim uspehom, ki sta jih v svoji karieri dosegla. Zato ju ni bilo treba dolgo prositi za krajši razgovor. Ta je potekal približno takole:

— Kakšni so vaši prvi občutki ob prihodu v Slovenijo?

POPOV: »Precej toplo je, toda to nas ne moti. Kolikokrat je pri nas še bolj vroče.«

BOLOTNIKOV: »V Ljubljani je skoraj približno takšno podnebje kot v Ukrajini, v Zakarpatju. Ljubljana pa je lepo mesto. Prvič sem v njej, pa sem nad njo navdušen.«

— Kdo bo zmagal?

BOLOTNIKOV: »Tisti, ki bo boljši. Najhujša borba bo med Leningradom in med Moskvo, pa tudi Poljaki so solidni.«

POPOV: »Ne poznam svojih nasprotnikov. Ali bo Bikila nastopil? Kaj je z Mihaličem? S Skrinjarjem sva že tekmovala. Je dober in pošten borec.«

— Ste kaj utrujeni od dolge poti? Koliko časa ste potovali?

POPOV: »Zares smo nekoliko utrujeni, sploh po današnjem treningu. Iz Moskve smo odpotovali v četrtek zjutraj ob štirih po vašem času. Sredi poti smo morali v Lnoovu šest ur čakati, ker je dijala huda nevihta. Treniral sem samo na stadionu. Spenenik na Urhu je naredil name silen vtis.«

BOLOTNIKOV: »Tudi jaz sem malo utrujen, kot vsi moji tovariši, vendar pa računam, da bo do nedelje vse v redu. Pot je bila dolga, sedaj pa smo se v našem prijetnem mestu že kar nekoliko odpočili.«

— Kaj pa vaši rekordi in rezultati?

POPOV: »Človek se nikoli ne more preveč zanesti, da bo zmagovalec. Vedno se pojavljajo kakšni novi neznan talenti, ki jih je vsako leto več. Poglejte na primer Etiopca Bikilo, ki nanj na olimpiadi ni nihče računal — pa je zmagal. Takšnih bo, če prej ne, do Tokia še cela vrsta.«

BOLOTNIKOV: »Pripravljam se na to, da bi porušil rekord na 5000 m. Če bo šlo vse po računih, se mi bo to posrečilo v avgustu ali septembru.«

Na 10.000 m pa naj poskušajo tolči rekorde drugi, šele kasneje se bom lotil tega tudi jaz.«

— In vaše želje ob pohodu?

OBA: »Želimo, da bi plemenita športna borba dala pečat tej mogočni športno-politični manifestaciji. Vsi se bomo potrudili, da bi to zares tudi uspelo.«

In že ju ni bilo več. Hitela sta na kratek odmor, da bi se psihično pripravila na popoldanski trening, ki je bil napovedan na osrednjem stadionu.

Bolotnikov deli avtograme

Menda je med vsemi tistimi, ki se zanimajo za Pohod ob žici, vladalo največje zanimanje za obe sovjetski ekipi, Moskvo in Leningrad, ki sta najavili zelo močno zastopstvo. Mnogi bi radi videli odličnega dolgoprogaša Bolotnikova, pa maratona Popova in še njune številne tovariše, saj ti dve ekipi po pravici veljata za favorita v tekmi reprezentance, pa tudi med maratonce.

Petek zjutraj. Na peronu ljubljanske železniške postaje se zbirajo zastopniki Odbora za pohod, okrog njih pa tudi fotoreporterji, novinarji in vsi tisti, ki so zvedeli, da bodo prišli sovjetski tekmovalci. Tauern Express pripelje na postajo.

Atletov Moskve in Leningrada od nikoder. »Pridejo z naslednjim ekspresom«, je bilo sporočilo.

Točno ob 8.55 se je vlak s pričakovanimi ekipama ustavil in izstopili so. Brž smo spoznali med njimi Bolotnikova in Popova, ostalih pa v resnici ne. Zastopniki prireditelja so jih pozdravili, prispeli gostje pa so bili nemalo presenečeni, ko so jih obkrožila dekleta, vsaka s svojim šopkom cvetja, in jim tudi izrekla dobrodoščilo. Pa tudi prireditelji so bili zadovoljni, saj je bila s prihodom obeh ekip zagotovljena tudi kvalitetna udeležba na letošnjem pohodu.

Ko se je razvedelo, da je prispel v Ljubljano Bolotnikov, so lovci na avtograme brž stopili v akcijo, še najurnejša pa so bila dekleta, katerim sta v zahvalo za prejete šopke vsem po vrsti Bolotnikov in Popov dajala avtograme.

NA ZAJTRK IN ŽE NA STADION

Ko so prispeli do tega spomenika žrtev okupatorja, so se prav živahno zanimali za minule žalostne dogodke, ki so jih bili krivi domači izdajalci, zanimali so se za dokumentacijo in vse spominske objekte. Ugodno pa so bili tudi presenečeni nad prijetno okolico tega kraja.

Po ogledu proge, za katere podrobnosti so se dokaj natančno poznali, sta se obe ekipi takoj podali na osrednji stadion ter začeli s podvojenim treningom. Le-ta je trajal skoraj za večino tekmovalcev približno do 14. ure. Razumljivo je, da jim je kosilo kaj dobro teknilo...

Na takšni tekmi še nismo sodelovali

Po kosilu so bili skoraj vsi — tekmovalci in vodje — takoj pripravljeni za razgovor, ob katerem smo jih vpraševali, kaj sodijo o naši prireditvi, kako so sprejeli povabilo za udeležbo, ali jim tekmovalna proga ustreza ali ne in seveda tudi o tem, kako jim ugaja naše republiško središče Ljubljana.

V pogovor so se vpletli vsi trije vodje obeh reprezentanc, še največ pa nam je povedal tov. Nikiforov, profesor Instituta za telesno vzgojo in vodja sovjetskih tekmovalcev. Povemo naj, da je bil nekoč aktiven atlet, košarkar, smučar in odbojkar, večkratni član leningrajske

reprezentance v košarki in odbojki, sedaj pa je zaslužni mojster športa in zaslužni trener SSSR. Bil je tudi soudeležen pri obrambi Leningrada v času druge svetovne vojne in dobro pozna tudi našo narodnoosvobodilno borbo. Povedal nam je tole:

»Vprašali ste me, kako smo sprejeli povabilo. Naj takoj odgovorim, da z velikim navdušenjem, zlasti še, ker je letošnja prireditve pohoda tako tesno povezana z zgodovinsko obletnico vaše ljudske vstaje. Ker smo imeli že med vojno skupni cilj, borbo proti okupatorju, smo se tudi sedaj radi odzvali na skupno športno tekmovalstvo v počastitev narodnoosvobodilne borbe.«

Sprejem Poljakov na Zagrebškem letališču

Imena... Rezultati...

Menda je prav, da vas seznanimo s tekmovalci inozemskih ekip, ki bodo nastopale na letošnjem pohodu. Predstavili vam jih bomo po vrsti tako kot so prispeli v Ljubljano.

Reprezentanca Varšave

Pieszewicz Otton, član upravnega odbora poljske atletske zveze — vodja reprezentance.

Korban Roman, trener ekipe, star 33 let, doma iz Gdanska, bivši poljski rekorder na 800 in 1000 m.

Gugala Benedykt, maratonec, star 36 let, strojni inženir doma iz Krakova, član Olsze. Tekmuje od leta 1955. Bil je prvak Poljske v maratonu 1955 in 1956 in je poljski rekorder na 25 in 50 km.

Owezarek Edward, član štafete, star 26 let, doma iz Wroclawa, učitelj, tekmuje od leta 1956, član AZS Wroclaw, njegov čas na 3000 m 8:16.

Polec Henryk, član štafete, star 26 let, gradbeni tehnik, doma iz Gdanska, član Starta, 3000 m zapreke 9:05.

Kierlewicz Myczyslaw, član štafete, 27 let, uslužbenec doma iz Varšave, tekmuje za SKRA, od leta 1957, 5000 m 14:12, 10.000 30:28.

Matyjek Wlodzimierz, doma iz Varšave, star 24 let, gradbeni tehnik, tekmuje za Legijo od leta 1956, 3000 m 8:19, 5000 m 14:32.

Stepokura Andrzej, doma iz Gdanska, član štafete, star 25 let,

gradbeni tehnik, tekmuje za Baityk Gdynia, 5000 m 14:30.

Nowakowsky Jacek, doma iz Varšave, član štafete, star 34 let, inženir ekonomije, tekmuje za Legijo, 3000 m 8:22.

Kempa Andrzej, doma iz Zjelone Gore, član štafete, star 26 let, nameščeneec. Tekmuje za Pyast Zjelona Gora, 10.000 m 30:48.

Reprezentanca OSLA

Haffner Wolfgang, podpredsednik norveške atletske zveze, vodja pota.

Mathiesen Thorlei, predsednik športa v Oslu.

Stamnes Arne, član štafete, star 25 let, doma iz Osla, študent, 1500 m 5:44,5.

Malerud Ivan, član štafete, doma iz Osla, star 25 let, po poklicu drvar.

Teinen Kjell, doma iz Osla, star 22 let, delavec. Na nacionalnem tekmovanju v krosu je bil letos tretji.

Helland Thor, doma iz severne Norveške, blizu polarnega kroga, star 23 let, delavec, 1500 m 5:47,0. Letošnji prvak v nacionalnem tekmovanju v krosu.

Ekipa Norvežanov

Ellefsäter Ole, star 23 let, drvar, sedaj obiskuje Gozdarsko šolo. Odlični smučarski tekač in je bil letos v Zakopanah v smučarskem teku na 30 km šesti. Je eden obetajočih mladih atletov.

Drøgset Arne, kmet iz srednje Norveške, star 18 let, letos mladinski prvak v teku na dolge proge.

Kazancev Vladimir Dimitrijevič, zvezni trener 3000 m steeple chase SSSR, drugi na olimpiadi v Helsinkih na 3000 m steeple chase,

Samoilov Valentin, star 24 let, doma iz Moskve, vojak, tekmuje od leta 1957 za CSKA, 1500 m 3:49, 5000 m 8:15, 5000 m 14:06.

Narodický Lazar, star 24 let, doma iz Moskve, vojak, tekmuje od leta 1957 za CSKA, je prvak SSSR v 5000 m krosu, sicer pa na 3000 m steeple chase 8:42.

Baikov Viktor, star 26 let, Moskva, vojak, tekmuje od leta 1958 za CSKA v maratonu. Najboljši čas v maratonu 2:24,0.

Bikila Abebe:

Tekač in vojak

Bosonogi tekač iz Etiopije Bikila Abebe je bil eden največjih zmagovalcev rimskih olimpijskih iger. To zaradi tega, ker je zmagal v eni najpomembnejših panog modernih olimpijskih iger — maratonu, pa tudi zato, ker je pomenila njegova zmaga eno največjih presenečenj za strokovnjake in laike.

Abebe je bil rojen 7. avgusta 1932 v Moutu, 176 cm visoki in samo 55 kg težki pripadnik cesarske garde v Addis Abebi ni pred svojim rimskim zmagovalcem zabeležil nobenih uspehov na tekalšču, zato je bil tako malo poznan. Res pa je, da je na nekem domačem maratonu že tekal odlični čas 2:21,23, ki pa ga je v Rimu bosonog popravil še za 6 minut.

Z 20 leti se je znašel v etiopijski prestolnici in v vstopom v gardo se je tudi prvič srečal s športom. Prvotno je nameraval teči na kratke proge, toda kmalu se je odločil za daljše in dolge. Pod vodstvom izkušnega finskega trenerja se je skupaj z nekaj tovariši pričel pripravljati na olimpijsko maratonsko preizkušnjo. Pri tem je bilo zanimivo, da ni bil najboljši med kandidati

in je potoval v Rim le zato, ker se je etiopijski maratonec štev. 1 Demboha poškodoval. To je pač zanimiv slučaj!

Po svoji zmagi v Rimu so Bikilo sprejeli kot narodnega junaka. V zmagoslavnem sprevodu so ga vodili skozi Addis Abebo, seveda ga je sprejel tudi cesar in ga povšal v desetarja.

Ob poskusu državnega udara v Etiopiji pa so se o Abebeju razširile najbolj nasprotujoče s vesti. Eni so trdili, da je bil na strani upornikov, to so bili predvsem gardisti, in da je bil po zlomu upora pomiloščen samo zaradi svoje zlate medalje. Drugi so rekli, da je ostal zvest cesarju in da so ga uporniki vrgli v ječo in pustili pri življenju le zaradi medalje. Tretji pa so vedeli povedati, da ga v času upora sploh ni bilo v ednici, ki je tudi sicer ni dosti videl. Skrihal se je kar lepo doma. Naj bo tako ali drugače, ostal je živ in prišel v Rim na premiero olimpijskega filma. Senzacije željni časnikarji so imeli na zalogo novo raco: sporočili so, da je zaprosil za azil. Tudi to ni bila resnica. Mož se je vrnil domov in njegov morebitni nastop v Ljubljani, bi bil prvi start po olimpijski zmagi v Rimu.

Pjotr Bolotnikov:

Začetek pri 24., olimpijska zmaga pri 30. letih

Pjotr Bolotnikov je živel precej svojih »atletskih« let v senci večjih tekačev, predvsem svojega rojaka Vladimirja Kuca. Leta 1960 pa je pomenilo dokončen preobrat v njegovi karieri. Najprej je prepričevalno osvojil zlato olimpijsko medaljo v teku na 10 km, kasneje pa ji je pridružil še svetovni rekord na isti progi. Njegov rekordni rezultat je 28:18,8, v prejšnjih letih pa je tekal na tej progi takole: 1959 29:03,0, 1958 29:04,4, 1957 29:09,8, 1956 29:27,0, 1955 30:05,4 in 1954 31:40,0. Pregled teh rezultatov nam kaže, da je po hitrem napredku v

prvih letih svoje športne kariere nastala stagnacija, ki jo je premagal šele lani.

Odlični plavalasi tekač s kratko pristrženim lasmi ni več med najmlajšimi, saj je bil rojen že 8. marca 1930 v Zanočkinu. Preden se je lotil atletike se je ukvarjal z različnimi drugimi športi. Nastopil je že na olimpijskih igrah v Melbournu, kjer pa ni preveč briljiral: 9. mesto na 5000 m in 16. na 10.000 m. Evropskega prvenstva v Stockholmu se ni udeležil.

V svoji karieri je imel dovolj težav s številnimi poškodbami, ki so ga večkrat v odločilnih trenutkih odstranile z atletskih tekalščev. Trdovratni tekač pa ni popustil in rezultat je dala sezona 1960, najbrž pa s tem še ni porabil vsega svojega smodnika. V svojem rekordnem teku se je odlikoval z lepo enakomernim tempom in je prvo polovico proge pretekel v 14:07,0, drugo pa v 14:11,8. Naj omenimo še njegova najboljša rezultata na 3000 m — 8:04,6 in 5000 m 13:38,2.

Zanimivo paralelo c Kucem lahko potegnemo tudi v tem, da so mu spočetka strokovnjaki skoraj odsvetovali tek, češ da ni nadarjen. Mož pa se ni dal in je dokazal, da če že nima talenta, pa ima odlično srce in pljuča in ogromno voljo.

Letos je že sedaj v zelo dobri formi. Po uspehih na krosih, se je že v prvem nastopu na tekalšču spustil na 5000 m na 13:50,6.

Vodstvo reprezentanc Moskve in Leningrada

Nikiferov Gregorij Isajevič, vodja obeh ekip, zvezni trener za maraton SSSR in šef trenerjev maratona in 50 km SSSR, profesor na Institutu za telesno kulturo v Leningradu, zaslužni mojster športa in zaslužni trener SSSR.

Popov

Sergej Popov:

Maratonec iz Sibirije

Tudi evropsko atletske prvenstvo leta 1958 v Stockholmu je imelo svojega »maratonskega« junaka. To je bil mali tekač iz Sibirije — točneje Irkutska v Sovjetski zvezi po imenu Sergej Popov. S svojim uničujočim tempom je »likvidiral« oba glavna favorita za prvo mesto, zlato in srebrno medaljo iz Melbournu, Mimouna in Mihalića.

Danes je Popov star že 30 let, visok je komaj 163 cm in težak 54 kg. Do leta 1957 je bil v svetu nepoznan, razen med najbolj gorečimi ljubitelji statistike. Tedaj pa je prvič osvojil prvenstvo Sovjetske zveze v maratonu v odličnem času 2:19:50. Prvič se je v maratonu po-

Bolotnikov

Kamarov Anatolij Ivanovič, vodja ekipe Moskve, rojen 1928 v Moskvi.

Reprezentanca Moskve

Bolotnikov Pjotr, star 31 let, doma iz Moskve, član štafete. Najboljša rezultata 5000 m 13:38,2, 10.000 m 28:18,8.

Jeffimov Boris, 26 let, delavec, član štafete, doma iz Moskve, tekmuje od leta 1956 za športno društvo Trud. Najboljši rezultat 5000 m 13:56, 10.000 m 29:11.

Suslov Aleksander, 24 let, doma iz Moskve, študent Energetskega inštituta. Tekmuje za študentski športni klub Burjevesnik od leta 1955, 1500 m 3:48.

Siškov Viktor, star 22 let, vojak, tekmuje v atletiki od leta 1956 za CSKA, 5000 m 14:18.

Reprezentanca Leningrada

Jevdokimov Vladimir, star 24 let, Leningrad, študent Sportnega inštituta. Tekmuje za Dinamo-Leningrad od leta 1955, 3000 m steeple chase 8:37,0.

Zukov Evgenij, star 31 let, Leningrad, študent Sportnega inštituta, tekmuje za Spartak-Leningrad od leta 1955. V Stockholmu na evropskem prvenstvu leta 1958 je bil drugi na 10.000 m.

Artinjuk Aleksander, star 26 let, Leningrad, študent Sportnega inštituta. Z atletiko se ukvarja od leta 1960 pri SK Burjevesnik. Je prvak krosa Humanite 1961, njegov najboljši rezultat 5000 m 13:53,8.

Zaharov Jurij, 28 let, Leningrad, fizikulturni inštruktor v armiji, član CSKA, najboljši rezultat 5000 m 14:01, 10.000 m 29:13.

Vorobjev Konstantin, 31 let, Leningrad, predavatelj na Ladjedelniskem inštitutu. Tekmuje za Burjevesnik od leta 1955, prvak SZ v maratonu za leto 1960. Čas na tej progi 2:23, v Rimu je v maratonu dosegel 4. mesto.

Huzin Faiz, 22 let, Leningrad, tovarniški delavec, član SK Trud od leta 1957. Je najmlajši tekmovalac njihove ekipe. Najboljši čas 5000 m 14:11, 10.000 m 29:22.

Popov Sergej, 31 let, Leningrad, študent Inštituta za telesno kulturo. Tekmuje že od leta 1954, član Lokomotive, evropski prvak v maratonu. Najboljši čas 2:15,00.

Za svojim rojakom Vorobjevim. O njegovi letošnji formi je težko reči kaj bolj določnega. Vsekakor pa je vztrajni elektromehanič eden glavnih favoritov jutrišnjega malega maratona.

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšič« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaža Nebočičnika — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave: 630-701/3-84 — Telefoni: uredništvo 21-281 (ob nedeljah 20-170, 171, 172 in 173) — uprava: 21-281 — Letna naročnina 1600, polletna 800 din.

Startna lista

štafete 5 x 2000 m za ženske mestne in občinske ekipe

Št.	Mesto — kraj	Priimek in ime tekmovalk
1	Tuzla	Ilič Gina, Ikonič Marija, Sadiković Devleta, H. Mustafić Andrija, Milovanović Ruža
2	Rače	Planinšek Anka, Rodič Zvonka, Lampret Milka, Kocbek Jožica, Pivec Marija
3	Celje I.	Tovornik Marija, Vodišek Olga, Belaj Amalija, Gašparut Ančka, Slamnik Ančka
4	Trbovlje	Florjanc Nada, Tršek Karolina, Guzej Nevenka, Zaje Draga, Prijatelj Lojzka
5	Ljubljana	Bezjak Meta, Bizant Marjana, Černe Cilka, Grintal Marjana, Hočevnar Silva
6	Celje II.	Kamenik Marija, Jelovnik Ivana, Hladnik Roža, Šikič Miša, Marš Ana
7	Novo mesto	Hude Jelka, Goršin Joža, Kukman Slavka, Zalec Mara, Turk Marija

Sprejem tujih tekmovalcev

Startna lista

nastopajočih tekmovalcev v malem maratonu

Št.	Priimek in ime	Država — organizacija	Kraj
1.	Kotila Paavo	Finska	
2.	Holmroos Bruno	Finska	
3.	Gugala Benedykt	Poljska	
4.	Bojkov Viktor	SZ	
5.	Popov Sergej	SZ	
6.	Kilby B. L.	Vel. Britanija	
7.	Stojanović Dobrivój	AK Metalac	Osijek
8.	Firec Milan	AK Železničar	Sl. Brod
9.	Mustapič Ivan	SK Sloboda	Tuzla
10.	Škrinjar Franjo	AK Dinamo	Zagreb
11.	Rijavec Gabrijel	Klub goriških študentov	Ljubljana
12.	Brvar Karel	ŠD Rudar	Trbovlje
13.	Laznik Avgust	ŠD Rudar	Trbovlje
14.	Lesizza Feruccio	AK Ljubljana	Ljubljana
15.	Bratovž Janez	AK Ljubljana	Ljubljana
16.	Nenadovski Vasil	AK Ljubljana	Ljubljana
17.	Lukič Obrad	AAK Olympia-Svoboda	Ljubljana
18.	Coklin Danilo	Taborniški odred »Loških mejašev«	N. Gorica
19.	Dobršek Franc	TVD Partizan	Rače
20.	Vidovič Henrik	TVD Partizan	Rače
21.	Béžjak Franc	TVD Partizan	Rače
22.	Trantura Jože	TVD Partizan	Rače
23.	Bedjanič Franc	TVD Partizan	Rače
24.	Kolar Stanko	TVD Partizan	Rače
25.	Matič Mihajlo		Beograd

Startna lista

štafete 3000 x 4000 x 5000 x 4000 x 3000 m za moške, mestne in občinske reprezentance

Št.	Kraj	Imena tekmovalcev
1.	Kairo	Jusef Abud Send, Abdel Avis Abdel Kader, Fati Kalifa, Mahbud El Rašid, Abdu Abdel Naim, Abad Abdel Naim, Abad Abdel Rahim
2.	Leningrad	Artinjak Aleksander, Zaharov Jurij, Vorobjev Konstantin, Evdokimov Vladimir, Huzin Faiz, Zukov Evgenij
3.	London	Earl E. Albert, Seal F. Arthur, Perkins A. Frederick, Heiberg W. Sverre, Taylor D. Geoffrey, Snowden John Peter
4.	Moskva	Suslov Aleksander, Narodicky Lazar, Samojlov Valentin, Bolotnikov Peter, Jefimov Boris, Šiškov Viktor
5.	Oslo	Stammes Arne, Helland Thor, Teien Kjell, Ellefseter Ole, Malerud Ivar, Dragset Arne
6.	Varšava	Owczarek Edward, Polec Henryk, Kierlowicz Mieczyslaw, Matyjek Włodzimierz, Nowakowski Jacek, Kempa Andrzej, Stepokura Andrzej
7.	Beograd	Ivanović Istman, Subotić Slavko, Bugunović Dušan, Stevčević Živko, Stritof Drago, Džordžević Ranko
8.	Novi Sad	Pastornački Bogdan, Lukič Ljubomir, Baltić Amir, Krasnić Hašim, Mršić Ivan, Marinković Džordže
9.	Sarajevo	
10.	Celje I.	Vipotnik Andrej, Naraks Franc, Primožič Janez, Važič Simon, Lamut Jakob, Korber Martin
11.	Celje II.	Glušič Niko, Kopitar Slavko, Male Rudi, Hedet Emil, Jorh Ati, Mlinarič Alojz
12.	Koper	Kodarin Vido, Jermanič Aldo, Vidaković Jovan, Bubnič Rudi, Zalošek Oto, Černigoj Mario
13.	Mariber	Červan Franc, Kravarič Janez, Ivančič Franc, Gorjup Jože, Klužar Rudi, Gaber Milan
14.	Trbovlje	Dimić Rudi, Laznik Adolf, Sahaklić Sulejman, Košer Leopold, Frol Franc, Ričko Jože
15.	Ljubljana	Aljančič Janez, Homan Franc, Ingolič Borut, Juvan Jože, Molan Marjan, Štros Rok

Imena ... Rezultati ...

Finska

Karvonen Leo Veikko, poštni uslužbenec iz Sakkole, vodje ekipe, širer trener, je najbolj znani maratonec Finske, v Melbourneu je bil 4.

Kotila Paavo Edvard, star 24 let, poljedelec, doma iz Vetelija, lani je dosegel 1. mesto na bostonskem maratonskem teku, trenira 6 let, njegov najboljši čas v maratonu je 2:18.

Holmroos Bruno Alvar Rafael, star 29 let, po poklicu armadni podoficir, doma iz Tenare, trenira 2 leti, njegov najboljši rezultat 2:59.

London

Walker Ernest Ronald, vodja ekipe, sekretar Skotske amaterske zveze in član Britanske atletske amaterske zveze.

Taylor Donald Geoffrey, star 25 let, sekretar. Z atletiko se ukvarja 10 let in je angleški reprezentant za kros.

Earl Ernest Albert, star 30 let, študent, atletiko trenira 8 let, najboljša rezultata 1 milja 4:09, 3 milje 13:49.6.

Odlična atletika v Ljubliani

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ženske, 16.53 100 m ženske, 17.10 110 m ovire, 17.20 80 m ovire ženske, 17.30 4 x 100 m ženske, 17.35 švedska štafeta, 17.45 prihod maratoncev, 18.00 prihod moških štafet, 18.15 prihod ženskih štafet, 18.30 zaključna slovesnost. Vsi časi za prihode na cilj so seveda samo orientacijski. Vstop na to prireditve na Centralnem stadionu ob Titovi cesti bo prost. Glejalce bodo tudi spoti obveščali o poteku nogometne tekme Jugoslavija : Madžarska v Beogradu.

Kje in kako bodo tekli?

Naše bralce bo brzkone najbolj zanimalo, kje in kako bodo potekale borbe štafet mestnih reprezentanc in tekmovalcev v malem maratonu. Oglejmo si na kratko legendo obeh prog.

MOSKA ŠTAFETA

Start je pred spomenikom žrtvam okupatorja na Urhu. Proga pada od starta za približno 10 m, nakar prevzame štafeto palico drugi tekmovalcec pred spomenikom Ob žici okupirane Ljubljane na Litijski cesti. Po 4000 m prevzame štafeto palico pred poslopjem gimnazije v Mostah tretji tekmovalcec in jo po 5000 m ob prihodu na Dolenjsko cesto pri spomeniku Ob žici okupirane Ljubljane preda četrtemu tekmovalcu, ki prav tako preteče 5000 m. Naslednja predaja je pri Aškerčevem spomeniku na vogalu Cojzove in Emonske ceste in peti tekmovalcec preteče 4000 m vse do vezne ceste med Smartinsko cesto in Linhartovo ulico. Tedaj prevzame palico šesti tekmovalcec, ki preteče še 3000 m na osrednji stadion in tam je cilj. Kot rečeno, bodo startali tekmovalci od spomenika pri Urhu ob 17. uri, na cilj pa bodo tekmovalci zadnje predaje prispeli ob 18. uri.

MALI MARATON 25 km

Start je pri spomeniku v Kamniku, nakar poteka proga skozi Duplico, Jarše, Trzin do glavne ceste proti Črnučam čez Črnuški most prek Save, skozi Jezice po Titovi cesti na osrednji stadion. Start je ob 17. uri, prihod tekmovalcev na stadion pa je predviden ob 18.15.

Perkins Alan Frederick, star 32 let, uslužbenec, tekmuje 11 let, najboljša rezultata 5000 m 14:09, 10.000 metrov 29:50.

Seal Frank Arthur, star 25 let, po poklicu orodjar, tekmuje 7 let in je član angleške reprezentance v krosu.

Heiberg William Swere, star 25 let, hotelir, tekmuje od 1953 na vseh progah od 1.500 m do 10.000 m

najboljši čas 5000 m 14:40. Je tudi tekač v krosu.

Snowden John Peter, star 24 let, po poklicu uslužbenec, tekmuje 12 let v krosu. Bil je 9. na angleškem prvenstvu v krosu.

Kilby Brian Leonard, star 23 let, tekmuje resno v maratonu šele 2 leti, prej ni intenzivno treniral. Njegov čas 2:29, na olimpiadi v Rimu je dosegel 29. mesto.

Karvonen: „Zmagali bomo!“

Pri zadnjih gostih, ki smo jih do danes zjutraj sprejeli, je nastopilo nekaj težav. S prikupnimi Finci se nikakor nismo mogli sporazumeti, ker govorijo samo v svojem ali norveškem jeziku. Na pomoč je moral priskočiti vodja ekipe Osla g. Haffner in povprašali smo znanega maratoncea Karvonena, ki je vodja ekipe, kaj meni o uvrstitvi njegovih dveh maratoncev Kotile in Holmroosa.

Ko je zvedel za to vprašanje, so se vsi trije nasmehnili. Karvonen pa je odgovoril: »Računam na zanesljivo zmago, ker druge sploh možnosti ni.«

Dokaj smela trditev, če pomislimo, da se tudi ruska maratoncea Popov in Baikov zelo resno pripravljata na uspeh.

Z Angleži glede jezika ni bilo problema, težje pa jih je bilo dobiti iz hotelskih sob, kjer so se

hoteli po dolgotrajni in naporni poti dodobra odpočili. Vodja ekipe g. Walker je na vprašanja, kako se počutijo, kaj menijo o tekmovalstvu in o celotni prireditvi, povedal tole: »Računamo na dokaj dobro razvrstitev, ker je naša ekipa zelo izenačena. Tudi maratoncea Kilby je dober, zelo barben tekmovalcec. Kljub ostri konkurenci se nadejamo uspeha. Vprašate nas, kako smo sprejeli povabilo? Mi dobivamo mnogo povabil iz vseh strani, z velikim zanimanjem pa smo sprejeli povabilo odbora za pohod in že v kratkem času našega bivanja pri vas lahko zatrdim, da je vse naravnost odlično. Takšnega sprejema tako vzorne organizacije in tolikšne skrbi za tekmovalce še nismo opazili nikjer. Prvič smo v Ljubljani in v Jugoslaviji sploh in odnesli bomo iz vaših krajev zares, zares močne vtise.«

Kratek pogled nazaj

Prav je, da na kratko obnovimo zgodovino partizanskega pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane«. Tako bodo mnogi lahko videli njegovo razvojno pot vse do sedanjega vrhunca, ko se ta pohod lahko primerja z znanimi mednarodnimi uličnimi teki in maratoni v mnogih državah v zamejstvu.

Prvi pohod se je začel 23. junija 1957 na pobudo bivših bojnikov

iz borb proti fašizmu in nacizmu. Tedaj je sodelovalo na pohodu 74 ekip s 370 udeleženci, bivšimi partizani, člani družbenih organizacij, mladino, pripadniki Armije in Milice.

Naslednji pohod je bil 11. maja 1958. Tedaj so med 344 ekipami v 1720 udeleženci prvič nastopile tudi reprezentance jugoslovanskih mest v štafetnem teku 5 x 7000 m za moške in 5 x 2500 m za ženske. Nastopilo je 12 moških in 4 ženske ekipe. Pri moških je zmagal Beograd s časom 1:54.0, sodeloval pa je tudi najboljši jugoslovanski maratonec Mihalič.

Na tretjem pohodu 8. maja 1959 je nastopilo 4510 udeležencev v 902 ekipah. Med njimi je bilo 11 moških in 4 ženske mestne reprezentance, ki so nastopile v enakem štafetnem teku kot pred letom dni. Znova je zmagal Beograd s Mihaličem v času 1:53.52, druga je bila Ljubljana v času 1:54.10, tretji pa Zagreb v času 1:55.35.

Lani je bil v počastitev 15-letnice osvoboditve 9. maja 1960 doslej najmožnejši partizanski pohod, na katerem je nastopilo 4183 ekip z 20.915 udeleženci. Poleg jugoslovanskih udeležencev so nastopili še številni inozemski študentje, med mestnimi reprezentancami pa 12 moških ekip na 5 x 7000 m in 5 ženskih ekip na 5 x 1800 m. Pri moških je že tretjič na vrsti zmagal Beograd v času 1:46.11.

In letos? To bomo videli jutri. V celoti bo udeležba na pohodu približno enaka lanski, pridobila bo pa vsa prireditve že s tem, da bodo na njej nastopile mnoge mestne reprezentance iz zamejstva, na čelu z uglednimi tekmovalci, ki bodo s svojim nastopom dali poudarek letošnjemu pohodu.